

NEDJELJNA ČITANJA

Otk 7, 2-4.9-14; Ps 24, 1-6; 1Iv 3, 1-3; Mt 5, 1-12a

Na pitanje što želimo biti, svatko od nas je spreman dati odgovor, počevši od odgovora koji više općenito govore o životu kao što su misli da svatko od nas želi biti dobar čovjek, sretan čovjek, voljen čovjek, pa do onog konkretnog da želi biti učitelj, liječnik, pravnik, policajac, trgovac, glazbenik itd. To je dobro i normalno. Ipak, jedno nam nedostaje, a to je da postanemo sveti jer smo od Isusa svi imperativno pozvani na svetost. Ona je upisana u nas već kod stvaranja, jer smo stvoreni od Boga i na njegovu sliku. Samo je pitanje želimo li ju ostvariti do kraja. Da to nije lako s obzirom na zahtjeve kršćanskog života, to je svima jasno, ali da je moguće govori nam svakodnevica koja pred nas stavlja barem jedan sveti lik u kojem možemo vidjeti poticaj da nasljedujemo Krista, dok nam svetkovina Svih svetih donosi sve one koji su ostvarili svrhu svoga postojanja. Ovom svetkovinom ne slavimo samo one koji su proglašeni svetima kroz javne crkvene ceremonije, već i one čiji su životi bili samozatajni, ali uvijek Bogu posvećeni, pa se sigurno u tom društvu nalaze i naši preci i poznati nam i dragi ljudi koji su svetost živjeli u svakodnevici, a sada uživaju u onome koji je izvor svake svetosti. Polazišna točka za poticaj na svetost je Prva Ivanova poslanica gdje on konstatira da se Božja djeca zovemo i da to jesmo. Ističe kako to nije samo naziv već smo u svojoj naravi Božji, od njega jesmo i njemu pripadamo, nosimo njegov genetski kod u duhovnom smislu. Ako smo djeca Božja, to se mora onda i očitovati. Kao što se po crtama lica, karakteru i mnogim drugim stvarima može nazrijeti tko su nam naravni roditelji, onda se po našim riječima, djelima i općenito načinu života mora jasno očitovati da smo djeca Božja. Nemojmo svetost ostavljati za sutra, za starost, živeći ju sada tek djelomično. Svoju svetost u punini živimo već danas! Krist nas treba, jer samo preko nas može doći do mnogih koji su izgubili svjetlo i krenuli putevima tame zavaravajući se prolaznom ljepotom ovoga svijeta pri čemu propuštaju istinsku ljepotu života sa živim Bogom. Susreli smo uskrsloga Krista koji je živ te po primjeru Marije Magdalene imamo zadatak tu radost prenijeti drugima u svoje škole, fakultete, radna mjesta, obitelji, susrete na kavama, sportska natjecanja, ma gdje god da jesmo jer i tada smo kršćani, i tada smo Kristovi, a to se mora vidjeti! Svetost nisu velika čuda, već činiti male stvari s velikom ljubavlju, živjeti svoju svakodnevicu Bogu na slavu, a ljudima na korist. Tko u tome ustraje do kraja, taj će se spasiti. Daj Božje da svi mi zadobijemo tu milost te i sami postignemo vječnost u društvu svetih.